

Marie Engberg Eiriksson

WLIC 2015 Cape Town

I foråret 2015 blev jeg nomineret og valgt ind i IFLAs Standing committee LSN (Library services to people with special needs) og det var derfor en stor glæde at jeg, på grund af støtte fra Edvard Pedersens biblioteksfond havde mulighed for at deltage i IFLAs konference WLIC i 2015 og dermed også arbejdsgruppens møder i Cape Town.

LSN beskæftiger sig med alle de grupper af mennesker der enten p.g.a. fysiske, psykiske eller sociale udfordringer ikke kan gøre brug af de almindelige bibliotekstilbud og havde i år særligt fokus på bibliotekstilbud for folk i fængsler, folk med mentale handicap og hjemløse. En af de ting

LSN bidrog med ved WLIC var en session og en workshop med fokus på netop disse tre grupper. Ofte laves der særlige tilbud til grupper med anerledes behov, men faktisk er en stor udfordring tit at disse grupper ikke har mulighed for at bruge de almindelige tilbud enten på grund af egne handicap eller sociale regelsæt for hvordan man begår sig i et bibliotek.

Oplæggene i sessionen handlede blandt andet om de udfordringer, der er for biblioteker og biblioteksansatte ved at arbejde med målgrupper der ikke er klassiske biblioteksbrugere. Hvordan man kan hjælpe en målgruppe som f.eks. hjemløse til at blive accepteret i biblioteket og hvordan kan man arbejde med dem som målgruppe?

Der findes for det første ikke en entydig definition af hjemløse, og i mange lande er der ikke pålidelig statistik over hvor mange hjemløse der findes i forskellige områder. De hjemløse har ofte ikke sygesikringsbeviser, postadresser, kørekort, pas eller lignende de kan bruge til at identificere sig med i en udlånssituation. Nogle lande har decideret love imod det at være hjemløs. De hjemløse har ofte ikke adgang til basale hygiejniske faciliteter, hvilket kan gøre det ubehageligt for personale og andre brugere at være i nærheden af dem. De har ofte ikke det mentale overskud til at møde op til regelmæssige møder eller undervisning og hvis de bruger biblioteket til at få opfyldt basale behov som at få varmen eller have et trygt sted at sove bliver det opfattet som forkert brug af bibliotekets faciliteter.

De oplæg der blev holdt handlede både om specifikke projekter rundt om i verden, hvor biblioteker har sat sig for at gøre en forskel for folk der oplever at være hjemløse i en kortere eller længere periode, og om mere universelle problemstillinger. Målet for LSN er at indsamle empiri og best practices der kan belyse de problemstillinger og projekter der findes på området og udgive et sæt guidelines, der kan hjælpe med at lette og understøtte biblioteksbetjening af denne brugergruppe.

LSN har netop udgivet et sæt guidelines for biblioteksbetjening af ordblinde, og selvom denne rapport er færdig er arbejdet med dette område langt fra forbi. De nye guidelines skal oversættes og vi brugte lang tid på at planlægge udbredelsen og formidlingen af dem i forskellige lande.

Ud over arbejdet med biblioteksbrugergrupper arbejdede vi også med tilgængelighed på selve konferencen, især med henblik på næste års konference og hvordan denne kan gøres så handicapvenlig som muligt.

Ud over det spændende arbejde med sektionen hørte jeg en masse spændende oplæg. Især var jeg begejstret for det store fokus på literacy der var på konferencen.

Et andet aspekt af deltagelsen er chancen for at diskutere og udfordre sine egne faglige kæpheste med mennesker og fagpersoner fra andre lande hvor forholdene er helt anderledes. Det er et meget åbent forum og folk henvender sig gladelig for at fortsætte faglige diskussioner efter oplæg og workshops. Mange ting som jeg tager for givet i forhold til min egen faglighed og hvem og hvordan man giver adgang til information, uddannelse og underholdning, blev skubbet til i samtaler med bibliotekarer fra udviklingslandene eller bare fra lande med andre kulturelle praksisser.

Det var skønt at blive udfordret på sine egne biblioteksfaglige rødder og det gav i hvert fald en fornemmelse af at det er vigtigt at bidrage til det internationale arbejde der kan hjælpe til at flytte grænser, skabe opmærksomhed om og inspirere til projekter på tværs af nationale og faglige grænser.

Jeg vil gerne afslutte med min uforbeholdne tak til Edvard Pedersens Biblioteksfond for at have givet mig muligheden for at bidrage til det internationale arbejde i IFLA.